ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 155. V Praze dne 30. prosince 1953. Cena 60 haléřů.

OBSAH:

(372.—377.) 372. Vyhláška ministra financí **o příkazech k vybrání.**

373. Vyhláška ministerstva zemědělství **o jakostních a dodacích podmínkách výkupu, prodeji a cenách révového materiálu.**

374. Vyhláška ministerstva zemědělství **o veterinární činnosti na státních statcích, národních podnicích.**

375. Vyhláška ministerstva lehkého průmyslu **o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v textilním, oděvním, kožedělném a obuvnickém průmyslu.**

376. Vyhláška ministerstva lehkého průmyslu **o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v průmyslu sklářském a v průmyslu jemné keramiky.**

377. Vyhláška ministerstva lehkého průmyslu **o mzdových podmínkách dělníků v národních podnicích Sběrné suroviny.**

372.

VYHLÁŠKA
ministra financí
ze dne 21. prosince 1953
o příkazech k vybrání.

Ministr financí stanoví podle § 10 odst. 3 zákona č. 106/1951 Sb., o úpravě financování národních a komunálních podniků:

§ 1.

Příkaz k vybrání.

(1) Příkaz k vybrání je platebním a zúčtovacím dokladem k vybrání:

a) peněžité pohledávky, u níž zvláštní předpisy stanoví nebo povolují jako formu placení výběr (odepsání) z účtu dlužníka na základě příkazu vydaného věřitelem nebo oprávněným orgánem;

b) pravomocně zabavené peněžité pohledávky na účtě dlužníka u peněžního ústavu.

(2) K příkazu k vybrání musí být připojen pravomocný doklad (příkaz k úhradě vydaný státním arbitrem, příkaz k úhradě dlužných daní, exekuční usnesení a pod.), který opravňuje věřitele vybrat dlužnou částku z účtu dlužníka (dále jen „doklad").

(3) Příkaz k vybrání mohou používat hospodářské, rozpočtové a ostatní organisace a zařízení, má-li jejich dlužník účet u peněžního ústavu.

§ 2.

Náležitosti příkazu k vybrání.

(1) Příkaz k vybrání musí obsahovat:

a) místo a datum vyhotovení;

b) směrovací číslo, název a adresu peněžního ústavu dlužníka;

c) číslo účtu dlužníka u jeho peněžního ústavu, jakož i název a přesnou adresu dlužníka;

d) směrovací číslo, název a adresu peněžního ústavu věřitele;

e) číslo účtu věřitele u jeho peněžního ústavu, jakož i název a přesnou adresu věřitele;

f) testy dlužníka i věřitele podle účelu úhrady, jsou-li peněžním ústavem požadovány;

g) druh dokladu, datum a číslo dokladu, jakož i název a sídlo orgánu, který jej vydal;

h) částku, která má být vybrána, a to číslicemi a slovy.

(2) Vybírá-li se pohledávka z investičního účtu, musí příkaz k vybrání obsahovat kromě údajů uvedených v odstavci 1:

a) druh investice,

b) číslo stavby, jakož i číslo a název objektu v této stavbě;

c) u investic rozpočtových organisací celkový číselný znak investice.

(3) Příkazy k vybrání musí být číslovány a věřitel je vyhotovuje na čtyřdílných tiskopisech vydaných nebo schválených Státní bankou československou.

(4) První díl příkazu k vybrání musí být opatřen otiskem razítka nebo vytištěným názvem věřitele a podepsán osobami věřitelem k tomu zmocněnými.

§ 3.

Zasílání příkazu k vybrání.

(1) Věřitel odešle nebo odevzdá příkaz k vybrání peněžnímu ústavu, který vede účet, v jehož prospěch má být částka uvedená v příkazu zúčtována, a to s prvopisem dokladu.

(2) Příkaz k vybrání, který nevyhovuje ustanovením § 2 nebo k němuž není připojen doklad, peněžní ústav neprovede a vrátí věřiteli.

§ 4.

Zkoumání správnosti příkazu k vybrání.

(1) Peněžní ústav věřitele přezkoumá, zda doklad opravňuje věřitele k vybrání částky uvedené v příkazu k vybrání. Peněžní ústav však nezkoumá správnost věřitelova výpočtu příslušenství pohledávky (úroky a pod.).

(2) Peněžní ústav věřitele odešle po provedené kontrole příslušné díly příkazu k vybrání s dokladem peněžnímu ústavu, který vede dlužníkův účet, z něhož má být vybrání provedeno. Je-li tento účet veden u něho, provede příkaz k vybrání sám.

§ 5.

Zúčtování příkazu k vybrání.

(1) Peněžní ústav dlužníka po provedené kontrole zúčtuje příkaz k vybrání na vrub účtu dlužníka v den, kdy mu příkaz došel, nejpozději však příští pracovní den; zároveň vyznačí na dokladu zaplacení. O provedeném zúčtování vyrozumí dlužníka jedním dílem příkazu k vybrání. Příslušné díly příkazu k vybrání s dokladem odešle peněžnímu ústavu věřitele, který úhradu zúčtuje ve prospěch věřitele v den, kdy došla, nejpozději však příští pracovní den. K oznámení o zúčtování ve prospěch věřitele připojí jeho peněžní ústav doklad.

(2) Nemůže-li být úhrada provedena pro nedostatek prostředků na účtě dlužníka najednou, uhradí peněžní ústav dlužníka částku uvedenou v příkazu k vybrání postupně, jak to prostředky na účtě umožní, při čemž zachová pořadí stanovené předpisy o platebním a zúčtovacím styku.*) Toto pořadí neplatí, je-li dlužníkem soukromá osoba. Při postupném zúčtování nesmí být částečná úhrada s výjimkou poslední splátky nižší než 1.000 Kčs. Nemůže-li být úhrada provedena proto, že je v rozporu s předpisy o financování a kontrole investiční výstavby, zúčtuje peněžní ústav dlužníka příkaz k vybrání nejpozději příští pracovní den po odstranění závady. Peněžní ústav dlužníka uvědomí o odsunu placení dlužníka, peněžní ústav věřitele a jeho prostřednictvím i věřitele. I při odsunu placení uhrazuje peněžní ústav jen částku uvedenou v příkazu k vybrání.

§ 6.

Námitky a dodatečné disposice.

(1) Proti příkazu k vybrání nelze uplatňovat námitky. Pouze věřitel může dát dodatečné disposice nebo příkaz k vybrání odvolat, avšak jen před provedením příkazu.

(2) Byl-li příkaz k vybrání vyhotoven na dlužnou daň, neprovede peněžní ústav dlužníka úhradu, prokáže-li dlužník, že proti příkazu k úhradě vydanému národním výborem podal námitky. Úhrada se provede teprve po sdělení národního výboru, jak bylo o námitkách rozhodnuto. Mění-li se dlužná částka, zašle národní výbor s opisem rozhodnutí o námitkách nový příkaz k vybrání a dříve zaslaný příkaz odvolá.

§ 7.

Účinnost vyhlášky.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1954.

Ministr:

Ďuriš v. r.

---

*) Vládní vyhláška č. 387/1952 Ú. l., kterou se vydávají základní pravidla pro krátkodobé úvěrování Státní bankou československou a pro platební a zúčtovací styk.

373.

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství

ze dne 22. prosince 1953

o jakostních a dodacích podmínkách, výkupu, prodeji a cenách révového materiálu.

Ministerstvo zemědělství vyhlašuje v dohodě se zúčastněnými úřady podle § 1 odst. 3 zákona č. 80/1948 Sb., kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě, a podle § 7 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

§ 1.

Révový materiál a jeho výkup.

(1) Révovým materiálem se rozumějí:

a) živé řízky podnožové révy a živé řízky evropské révy (dále jen „řízky"),

b) sazenice podnožové révy a sazenice evropské révy (pravokořenné),

c) réví (rouby) evropské révy k množení a

d) sazenice evropské révy štěpované.

(2) Výkup révového materiálu (odstavec 1) provádějí výhradně Krajské podniky pro osivo a sadbu, národní podniky.

§ 2.

Řízky.

(1) Řízky jsou části zdravého a dobře vyzrálého réví podnožové révy a révy evropské (V[illegible] vinifera), sklizené po prvních mrazech a po opadnutí listí. Řízky musí být očištěny, vytříděny a svázány do svazků po 100 kusech. Každý svazek musí být opatřen dvěma jmenovkami (jedna uvnitř a druhá zjevně upevněná na povrchu) s jménem pěstitele, označením osoby, která prováděla třídění, a označením odrůdy, třídy a stupně selekce. Zálistkové výhony (fazochy) se nesmějí používat jako řízky.

(2) Řízky musí být vyzrálé a nesmí být poškozeny namrznutím, zaschnutím, krupobitím, vylomením fazochu, škůdci, ani jiným způsobem. Řízky musí být přibližně stejné síly, dlouhé 35 až 40 cm, v pískových a suchých oblastech Slovenska dlouhé až 60 cm, při čemž se délka měří od spodního očka; příčný průměr řízků na horním konci, měřený na delším průměru, musí činit 5 až 9 mm a čípek pod spodním očkem musí být 2 až 3 cm dlouhý. Řízky podnožové révy musí mít na celé délce alespoň 2 očka, řízky k vypěstování sazenic (révy evropské i podnožové) alespoň 3 očka a nad horním očkem 2 cm dlouhý čípek. Ve svazku smí být nejvýše 5% řízků, které neodpovídají stanoveným jakostním podmínkám.

§ 3.

Sazenice pravokořenné.

(1) Sazenice podnožové révy a sazenice evropské révy (pravokořenné) se získají z řízků, které byly zaškoleny po jeden až dva roky. Musí být zdravé, nepoškozené, s vyzrálým révím o délce nejméně 10 cm majícím alespoň 4 zdravá, vyzrálá očka, alespoň s třemi hlavními kořeny rozvětvenými.

(2) Sazenice podnožové révy a evropské révy (pravokořenné) ze selektovaných keřů musí být zaručené pravosti.

(3) Sazenice podnožové révy a evropské révy (pravokořenné), které nevyhovují podmínkám uvedeným v odstavci 1, nesmí být vykupovány a musí být znovu zaškoleny.

§ 4.

Réví (rouby).

Réví (rouby) evropské révy se získá odebráním ze zdravých keřů; musí být dobře vyzrálé, kroupami nepoškozené, odrůdově pravé, výhradně z keřů selektovaných. Réví (rouby) musí mít nejméně 9 vyzrálých oček o síle 6 až 10 mm, měřeno uprostřed délky prutu. Réví musí být svázáno do svazků po 100 kusech a opatřeno dvěma jmenovkami (jedna uvnitř svazku, druhá zjevně upevněná na povrchu) s jménem pěstitele a označením odrůdy a stupně selekce.

§ 5.

Sazenice štěpované.

(1) Révové sazenice štěpované se získají štěpováním evropské révy na podnožové révy.

(2) Révové sazenice štěpované se smějí vykupovat a vysazovat jen, jsou-li zdravé, nepoškozené, alespoň se třemi hlavními kořeny nerozvětvenými, nebo nejméně s dvěma hlavními kořeny rozvětvenými s vyzrálým révím o délce nejméně 10 cm a alespoň se čtyřmi vyzrálými očky. Délka štěpovaných sazenic musí činit nejméně 28 cm od základů kořenů až do místa, kde srůstá roub s podnoží. Roub musí být na celé řezné ploše dobře srostlý s podnoží.

(3) Révové sazenice štěpované, které nemají znaky uvedené v odstavci 2, se nesmějí vykupovat a musí být zaškoleny.

(4) Révové sazenice štěpované smějí být nejvýše 2leté a musí být odrůdově čisté. Dodávky těchto sazenic nesmějí obsahovat více než 5% jakostně nevyhovujících sazenic.

(5) Révové štěpy z beden (mléčňáky) musí mít při předepsané délce na všech řezných plochách zřetelný zával (kalus), letorosty nejvýše 10 cm dlouhé a zdravé.

Ceny révového materiálu.

§ 6.

(1) Pro révový materiál se stanoví tyto výkupní ceny:

a) řízky evropské révy:

neselektované	za 1000 kusů	80,— Kčs
I. stupeň selekce	za 1000 kusů	160,— Kčs
II. stupeň selekce	za 1000 kusů	240,— Kčs
III. stupeň selekce	za 1000 kusů	320,— Kčs

b) réví (rouby) evropské révy s nejméně 9 zdravými vyzrálými očky:

neselektované	za 1 kus	0,10 Kčs
I. stupeň selekce	za 1 kus	0,20 Kčs
II. stupeň selekce	za 1 kus	0,30 Kčs
III. stupeň selekce	za 1 kus	0,40 Kčs

c) sazenice révy evropské (pravokořenné) z materiálu neselektovaného při dodávce

do 10 kusů	za 1 kus	1,40 Kčs
od 11 do 1000 kusů	za 1 kus	1,30 Kčs
nad 1000 kusů	za 1 kus	1,20 Kčs

d) sazenice štěpované z materiálu neselektovaného při dodávce

do 10 kusů	za 1 kus	2,— Kčs
od 11 do 1000 kusů	za 1 kus	1,90 Kčs
nad 1000 kusů	za 1 kus	1,80 Kčs

e) řízky podnožové révy:

	za 1000 kusů	400,— Kčs

f) sazenice podnožové révy při dodávce:

do 10 kusů	za 1 kus	1,20 Kčs
od 11 do 1000 kusů	za 1 kus	1,10 Kčs
nad 1000 kusů	za 1 kus	1,— Kčs

g) révové štěpy (§ 5 odst. 5) při vynětí z beden:

	za 1 kus	0,60 Kčs

(2) U zboží uvedeného v odstavci 1 písm. c), d) a g) se zvyšuje cena při použití selektovaných roubů a oček:

u I. stupně selekce o 10%

u II. stupně selekce o 20%

u III. stupně selekce o 30%.

(3) Stanovené ceny se rozumějí bez daně z obratu, bez obalu při prodeji z révové školky.

§ 7.

(1) Při prodeji révového materiálu pěstitelům účtují krajské podniky pro osivo a sadbu výkupní ceny zvýšené při prodeji na podzim o 5%, při prodeji na jaře o 13%, při čemž rozdíl 8% obdrží podnik, který provedl zimní skladování.

(2) Při vnitřním přesunu révového materiálu mezi jednotlivými státními statky, národními podniky, odvede přejímající podnik krajskému podniku pro osivo a sadbu evidenční poplatek ve výši 0,5% z cen stanovených v § 6.

(3) Ministerstvo zemědělství může povolit prodej révového materiálu v drobném přímo školkařskými podniky; školkařské podniky účtují za zboží výkupní ceny zvýšené podle odstavce 1. Odvedou při tom krajskému podniku pro osivo a sadbu evidenční poplatek ve výši 0,5% z cen stanovených v § 6.

Zásilky révového materiálu.

§ 8.

(1) Sazenice révy podnožové a sazenice révy evropské, pravokořenné i štěpované se balí po 50 kusech a každý svazek se pevně sváže na dvou místech. Všechny sazenice ve svazku musí být přibližně stejné kvality. Ke každému svazku musí být připevněny 2 jmenovky (jedna uvnitř svazku, druhá zjevně upevněná na povrchu) se jménem pěstitele, označením osoby, která svazek třídila a balila, s označením podnože a naštěpované odrůdy s uvedením stupně selekce.

(2) Révový materiál se zasílá na účet a nebezpečí odběratele.

(3) Zásilka musí být odesílatelem odborně a pečlivě balena. Svazky jednotlivých odrůd zásilky musí odesílatel při odesílání označit a oddělit.

(4) Obal se účtuje odběrateli pořizovací cenou a nemusí být přijímán zpět.

§ 9.

Zjevné vady nutno dodavateli hlásit bez zbytečného odkladu, nejdéle však do 2 dnů po převzetí zboží; vady buďtež přesně popsány.

§ 10.

Výjimky a zákazy.

(1) Ministerstvo zemědělství může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady povolit nebo nařídit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

(2) Je zakázáno pěstovat a uvádět do obehu řízky a sazenice z odrůd přímo plodících hybridů, jakož i používat jich jako podnože ke štěpování.

Ustanovení závěrečná.

§ 11.

Zrušuje se vyhláška ministerstva zemědělství č. 291/1952 Ú. l., o jakostních a dodacích podmínkách, výkupu, prodeji a cenách révového materiálu.

§ 12.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1953.

Ministr:
Uher v. r.

374.

VYHLÁŠKA
ministerstva zemědělství

ze dne 22. prosince 1953

o veterinární činnosti na státních statcích, národních podnicích.

Ministerstvo zemědělství stanoví v dohodě s ministerstvem financí podle § 19 odst. 1 písm. b) zákona č. 187/1950 Sb., o zdokonalení živočišné výroby.

§ 1.

(1) Pro výkon veterinární činnosti na státních statcích, národních podnicích, které provozují živočišnou výrobu (dále jen „státní statky"), se zřizují počínajíc dnem 1. ledna 1954 veterinární obvody státních statků; jednotlivé obvody určí ministerstvo zemědělství zásadně tak, aby veterinární úkoly v jednom obvodu zvládl jeden veterinární lékař a jeden veterinární technik.

(2) Veterinární obvody státních statků se vyjímají z dosavadních veterinárních obvodů a veterinární činnost v nich pro státní statky vykonávají veterinární lékaři a veterinární technici, kteří jsou zaměstnanci těchto statků.

(3) Veterinární činnost podle odstavců 1 a 2 řídí v rámci veterinárních předpisů hlavní správa státních statků.

§ 2.

(1) Veterinární lékaři a veterinární technici státních statků vykonávají tyto úkoly:

a) veterinární lékaři — úkoly uložené obvodním veterinářům v § 9 vládního nařízení č. 99/1952 Sb., o organisaci veterinární služby a o některých veterinárních opatřeních (veterinární řád), s tou výjimkou, že jim nepřísluší vystavovat a ověřovat veterinární osvědčení o surovinách živočišného původu a dozírat na trhy a svody zvířat, na jejich výkup a na stáje výkupních podniků, ani provádět veterinární zdravotní dozor podle § 3 uvedeného vládního nařízení a prohlídky jatečných zvířat a masa;

b) veterinární technici — úkoly uložené veterinárním technikům v § 10 vládního nařízení č. 99/1952 Sb. s tou výjimkou, že jim nepřísluší provádět prohlídky jatečných zvířat a masa;

kromě těchto úkolů vykonávají i další úkoly spadající do veterinární činnosti, které jim uloží hlavní správa státních statků.

(2) Veterinární lékaři a veterinární technici státních statků mohou v naléhavých případech, zejména v případech první pomoci, provést veterinární úkony i na zvířatech, která nepatří státním statkům. Při tom účtují za provedený úkon náhradu ve výši správního poplatku stanoveného pro příslušný úkon v sazebníku správních poplatků;*) náhrada je příjmem státního statku.

(3) Obvodní veterinární lékaři a veterinární technici provádějí v naléhavých případech, zejména v případech první pomoci, veterinární úkony na zvířatech státních statků. Při tom účtují za provedené úkony správní poplatky podle sazebníku správních poplatků.

§ 3.

Veterinární činnost na státních statcích podléhá kontrole hlavní veterinární inspekce ministerstva zemědělství.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954.

Ministr:
Uher v. r.

375.

VYHLÁŠKA
ministerstva lehkého průmyslu

ze dne 23. prosince 1953

o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v textilním, oděvním, kožedělném a obuvnickém průmyslu.

Ministerstvo lehkého průmyslu stanoví v dohodě s jednotnou odborovou organisací podle § 1 zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice, a podle § 2 vládního nařízení č. 27/1951 Sb., o řízení státní mzdové politiky a zřízení státní mzdové komise:

§ 1.

Rozsah platnosti.

(1) Tato vyhláška upravuje mzdové podmínky dělníků zaměstnaných v textilním, oděvním, kožedělném a obuvnickém průmyslu.

(2) Vyhláška se nevztahuje na

a) členy závodních stráží,

b) členy požárních sborů z povolání,

c) zaměstnance, pro které platí vyhláška č. 377/1951 Ú. l. I, o úpravě mzdových (platových) poměrů provozních zaměstnanců v zařízeních ubytovacích, stravovacích, v pohostinství, v lázeňských, léčebných a ošetřovacích ústavech a zařízeních a v zařízeních pro zpracování zřídelních produktů.

d) domácké dělníky.

§ 2.

Pracovní třídy.

(1) Práce se zařazují podle kvalifikace a obtížnosti do 8 pracovních tříd. Pro zařazování práce je závazný schválený katalog prací.

---

*) Nařízení ministra financí č. 9/1952 Sb., kterým se vydávají sazebníky správních poplatků a podrobnější předpisy o těchto poplatcích.

(2) Ve sporných případech rozhoduje o zařazení do pracovních tříd ministerstvo lehkého průmyslu.

(3) Vyskytne-li se v podniku práce, pro kterou není v katalogu příklad, předloží podnik ministerstvu lehkého průmyslu ke schválení návrh na zařazení této práce.

(4) Změní-li se pracovní postup nebo pracovní podmínky, které mají vliv na stanovení pracovní třídy, správa podniku ihned přezkouší a provede nové zařazení práce podle ustanovení předchozích odstavců.

§ 3.

Zařazování do tříd.

(1) Podnik je povinen přidělit každému dělníkovi v rámci provozních možností práci odpovídající jeho kvalifikaci, dělník je však povinen v případě nutnosti konat práci nižší pracovní třídy.

(2) Vykonává-li dělník trvale práce zařazené do různých pracovních tříd, zařadí se podle práce, ve které je těžiště jeho činnosti.

§ 4.

Práce v časové mzdě.

(1) Při práci v časové mzdě platí pro jednotlivé pracovní třídy tyto časové tarify:

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	1,98	2,18	2,40	2,64	2,92	3,24	3,58	3,98

(2) V horkých provozech a provozech jim na roveň postavených platí při práci v časové mzdě pro jednotlivé pracovní třídy tyto časové tarify:

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,08	2,28	2,50	2,74	3,02	3,34	3,68	4,08

(3) Okruh dělníků pracujících v horkých provozech nebo provozech jim na roveň postavených, na které se vztahují časové tarify uvedené v odstavci 2, stanoví ministerstvo lehkého průmyslu.

§ 5.

Práce v úkolové mzdě.

(1) Při práci v úkolové mzdě platí pro jednotlivé pracovní třídy tyto úkolové tarify:

Tarif I.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,16	2,38	2,62	2,88	3,18	3,53	3,90	4,34

Tarif II.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,34	2,57	2,83	3,12	3,45	3,82	4,22	4,70

Tarif III.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,42	2,66	2,93	3,22	3,56	3,95	4,37	4,86

(2) Při práci v úkolové mzdě v horkých provozech a provozech jim na roveň postavených platí pro jednotlivé pracovní třídy tyto úkolové tarify:

Tarif I.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,24	2,46	2,70	2,98	3,28	3,64	4,00	4,44

Tarif II.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,40	2,64	2,92	3,20	3,54	3,92	4,32	4,80

Tarif III.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,48	2,74	3,02	3,32	3,66	4,06	4,48	5,00

(3) Úkolových tarifů II a III, uvedených v odstavcích 1 a 2, lze použít jen při pracích, pro něž jsou stanoveny technicky zdůvodněné výkonové normy. Podrobnější směrnice o používání úkolových tarifů vydá ministerstvo lehkého průmyslu. V souladu se schváleným katalogem prací stanoví ministerstvo lehkého průmyslu úkolové sazby pro jednotlivé mezitřídy.

(4) U prací prováděných na výrobních pásech v plynulé výrobě, kde je osobní výkon pracovníka vázán rychlostí pásu nebo na synchronisovaný výkon pracovníka předešlého pracoviště, může být se souhlasem ministerstva lehkého průmyslu po dohodě s jednotnou odborovou organisací přiznán příplatek na úkolový tarif až do výše 9%.

(5) O doplatcích v případech, kdy dělníku pracujícímu v úkolové mzdě je přidělena práce zařazená do nižší pracovní třídy nebo práce v časové mzdě, a o placení ztrátových časů a zmetků platí zvláštní předpisy.

§ 6.

Prémie.

Prémie je možno zavádět jen výnosem ministra lehkého průmyslu, jehož zásady byly schváleny státní mzdovou komisí.

§ 7.

Odměna za práci přes čas a ve dnech pracovního klidu.

(1) Prací přes čas je práce nařízená vedoucím podniku a konaná nad pracovní dobu 48 hodin týdně, po případě nad 192 hodin ve 4týdenním období v podnicích, na které se vztahuje čl. 1 nařízení č. 11/1919 Sb., jímž se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o osmihodinové době pracovní. Při posuzování, zda jde o práci přes čas, započítává se do odpracovaného času i pracovní doba, po kterou zaměstnanec nemohl pracovat, za kterou mu však přísluší náhrada mzdy nebo peněžité dávky národního pojištění nemocenského.

(2) Vedoucí podniku odpovídá za to, že práce přes čas je nezbytně nutná a že je zajištěna kontrola výsledků nařízené práce i kontrola odpracované doby.

(3) Prací v noci je práce konaná v době mezi 22. a 6. hodinou.

(4) Prací v den pracovního klidu je práce konaná mezi 6. hodinou v den pracovního klidu a 6. hodinou následujícího dne.

(5) Za nařízenou práci přes čas náleží dělníku k časové mzdě (k časové mzdě s prémií) nebo k úkolovému výdělku příplatek, a to

a) ve výši 25% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas,

b) ve výši 50% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas v noci, pokud nejde o plánovanou práci v noci, to jest práci, která byla dělníku ohlášena nejméně 48 hodin předem,

c) ve výši 50% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas v neděli.

Vznikne-li zároveň nárok na příplatek podle ustanovení pod písm. b) a c), platí se jen jeden příplatek.

(6) Ustanovení odstavce 5 o příplatcích se nevztahuje na hlídače.

(7) O náhradě výdělku za dny pracovního klidu, jakož i o odměně za práci v těchto dnech, platí ustanovení vyhlášky č. 27/1952 Ú. l., o náhradě výdělku zaměstnancům za dny pracovního klidu a odměny za práci v těchto dnech.

Závěrečná ustanovení.

§ 8

(1) Výtisk této vyhlášky musí být v závodě umístěn na vhodném a všem zaměstnancům přístupném místě.

(2) Za dodržování ustanovení této vyhlášky odpovídá vedoucí podniku, který je povinen projednat všechna opatření prováděná na základě této vyhlášky předem se zastupitelskými orgány zaměstnanců.

§ 9

Zrušují se všechny dosavadní předpisy o mzdových podmínkách dělníků, na které se vztahuje tato vyhláška.

§ 10.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954.

Ministr:
Málek v. r.

376.

VYHLÁŠKA

ministerstva lehkého průmyslu

ze dne 23. prosince 1953

o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v průmyslu sklářském a v průmyslu jemné keramiky.

Ministerstvo lehkého průmyslu stanoví v dohodě s jednotnou odborovou organisací podle § 1 zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice, a podle § 2 vládního nařízení č. 27/1951 Sb., o řízení státní mzdové politiky a zřízení státní mzdové komise:

§ 1

Rozsah platnosti.

(1) Tato vyhláška upravuje mzdové podmínky dělníků zaměstnaných v průmyslu sklářském a v průmyslu jemné keramiky.

(2) Vyhláška se nevztahuje na

a) členy závodních stráží,

b) členy požárních sborů z povolání,

c) zaměstnance, pro které platí vyhláška č. 377/1951 Ú. l. I., o úpravě mzdových (platových) poměrů provozních zaměstnanců v zařízeních ubytovacích, stravovacích, v pohostinství, v lázeňských, léčebných a ošetřovacích ústavech a zařízeních a v zařízeních pro zpracování zřídelních produktů,

d) domácké dělníky.

§ 2.

Pracovní třídy.

(1) Práce se zařazují podle kvalifikace a obtížnosti do 8 pracovních tříd. Pro zařazování práce je závazný schválený katalog prací.

(2) Ve sporných případech rozhoduje o zařazení do pracovních tříd ministerstvo lehkého průmyslu.

(3) Vyskytne-li se v podniku práce, pro kterou není v katalogu příklad, předloží podnik ministerstvu lehkého průmyslu ke schválení návrh na zařazení této práce.

(4) Změní-li se pracovní postup nebo pracovní podmínky, které mají vliv na stanovení pracovní třídy, správa podniku ihned přezkouší a provede nové zařazení práce podle ustanovení předchozích odstavců.

§ 3.

Zařazování do tříd.

(1) Podnik je povinen přidělit každému dělníkovi v rámci provozních možností práci odpovídající jeho kvalifikaci, dělník je však povinen v případě nutnosti konat práci nižší pracovní třídy.

(2) Vykonává-li dělník trvale práce zařazené do různých pracovních tříd, zařadí se podle práce, ve které je těžiště jeho činnosti.

§ 4.

Práce v časové mzdě.

(1) Při práci v časové mzdě platí pro jednotlivé pracovní třídy tyto časové tarify:

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	1,98	2,18	2,40	2,64	2,92	3,24	3,58	3 98

(2) V horkých provozech a provozech jim na roveň postavených platí při práci v časové mzdě pro jednotlivé pracovní třídy tyto časové tarify:

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,08	2,28	2,50	2,74	3,02	3,34	3,68	4,08

(3) Okruh dělníků pracujících v horkých provozech nebo provozech jim na roveň postavených, na které se vztahují časové tarify uvedené v odstavci 2, stanoví ministerstvo lehkého průmyslu.

§ 5.

Práce v úkolové mzdě.

(1) Při práci v úkolové mzdě platí pro jednotlivé pracovní třídy tyto úkolové tarify:

Tarif I.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,16	2,38	2,62	2,88	3,18	3,53	3,90	4,34

Tarif II.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,34	2,57	2,83	3,12	3,45	3,82	4,22	4,70

(2) Při práci v úkolové mzdě v horkých provozech a provozech jim na roveň postavených platí pro jednotlivé pracovní třídy tyto úkolové tarify:

Tarif I.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2.24	2.46	2,70	2.98	3,28	3.64	4,00	4,44

Tarif II.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,40	2,64	2,92	3,20	3,54	3,92	4,32	4,80

(3) Úkolových tarifů II, uvedených v odstavcích 1 a 2, lze použít jen při pracích, pro něž jsou stanoveny technicky zdůvodněné výkonové normy. Podrobnější směrnice o používání úkolových tarifů vydá ministerstvo lehkého průmyslu.

(4) O doplatcích v případech, kdy dělníku pracujícímu v úkolové mzdě je přidělena práce zařazená do nižší pracovní třídy nebo práce v časové mzdě, a o placení ztrátových časů a zmetků platí zvláštní předpisy.

§ 6.

Prémie.

Prémie je možno zavádět jen výnosem ministra lehkého průmyslu, jehož zásady byly schváleny státní mzdovou komisí.

§ 7.

Odměna za práci přes čas a ve dnech pracovního klidu.

(1) Prací přes čas je práce nařízená vedoucím podniku a konaná nad pracovní dobu 48 hodin týdně, po případě nad 192 hodin ve 4týdenním období v podnicích, na které se vztahuje čl. 1 nařízení č. 11/1919 Sb., jímž se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o osmihodinové době pracovní. Při posuzování, zda jde o práci přes čas, započítává se do odpracovaného času i pracovní doba, po kterou zaměstnanec nemohl pracovat, za kterou mu však přísluší náhrada mzdy nebo peněžité dávky národního pojištění nemocenského.

(2) Vedoucí podniku odpovídá za to, že práce přes čas je nezbytně nutná a že je zajištěna kontrola výsledků nařízené práce i kontrola odpracované doby.

(3) Prací v noci je práce konaná v době mezi 22. a 6. hodinou.

(4) Prací v den pracovního klidu je práce konaná mezi 6. hodinou v den pracovního klidu a 6. hodinou následujícího dne.

(5) Za nařízenou práci přes čas náleží dělníku k časové mzdě (k časové mzdě s prémií) nebo k úkolovému výdělku příplatek, a to

a) ve výši 25% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas,

b) ve výši 50% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas v noci, pokud nejde o plánovanou práci v noci, to jest práci, která byla dělníku ohlášena nejméně 48 hodin předem,

c) ve výši 50% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas v neděli.

Vznikne-li zároveň nárok na příplatek podle ustanovení pod písm. b) a c), platí se jen jeden příplatek.

(6) Ustanovení odstavce 5 o příplatcích se nevztahuje na hlídače.

(7) O náhradě výdělku za dny pracovního klidu jakož i o odměně za práci v těchto dnech, platí ustanovení vyhlášky č. 27/1952 Ú. l., o náhradě výdělku zaměstnancům za dny pracovního klidu a odměny za práci v těchto dnech.

Závěrečná ustanovení.

§ 8.

(1) Výtisk této vyhlášky musí být v závodě umístěn na vhodném a všem zaměstnancům přístupném místě.

(2) Za dodržování ustanovení této vyhlášky odpovídá vedoucí podniku, který je povinen projednat všechna opatření prováděná na základě této vyhlášky předem se zastupitelskými orgány zaměstnanců.

§ 9

Zrušují se všechny dosavadní předpisy o mzdových podmínkách dělníků, na které se vztahuje tato vyhláška.

§ 10.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954.

Ministr:
Málek v. r.

377.

VYHLÁŠKA

ministerstva lehkého průmyslu

ze dne 23. prosince 1953

o mzdových podmínkách dělníků v národních podnicích Sběrné suroviny.

Ministerstvo lehkého průmyslu stanoví v dohodě s jednotnou odborovou organisací podle § 1 zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice, a podle § 2 vládního nařízení č. 27/1951 Sb., o řízení státní mzdové politiky a zřízení státní mzdové komise:

§ 1.

Rozsah platnosti.

(1) Tato vyhláška upravuje mzdové podmínky dělníků zaměstnaných v národních podnicích Sběrné suroviny.

(2) Vyhláška se nevztahuje na

a) členy závodních stráží,

b) členy požárních sborů z povolání,

c) zaměstnance, pro které platí vyhláška č. 377/1951 Ú. l. I, o úpravě mzdových (platových) poměrů provozních zaměstnanců v zařízeních ubytovacích, stravovacích, v pohostinství, v lázeňských, léčebných a ošetřovacích ústavech a zařízeních a v zařízeních pro zpracování zředelních produktů,

d) domácké dělníky,

e) sběrače odpadových surovin, na které se vztahuje výnos ministerstva práce a sociální péče ze dne 7. února 1950, č. j. II-2161/17-7/2-1949.

§ 2.

Pracovní třídy.

(1) Práce se zařazují podle kvalifikace a obtížnosti do 8 pracovních tříd. Pro zařazování práce je závazný schválený katalog prací.

(2) V sporných případech rozhoduje o zařazení do pracovních tříd ministerstvo lehkého průmyslu.

(3) Vyskytne-li se v krajském závodě práce, pro kterou není v katalogu příklad, předloží vedení krajského závodu ministerstvu lehkého průmyslu ke schválení návrh na zařazení této práce.

(4) Změní-li se pracovní postup nebo pracovní podmínky, které mají vliv na stanovení pracovní třídy, vedení krajského závodu ihned přezkouší a provede nové zařazení práce podle ustanovení předchozích odstavců.

§ 3.

Zařazování do tříd.

(1) Krajský závod je povinen přidělit každému dělníkovi v rámci provozních možností práci odpovídající jeho kvalifikaci, dělník je však povinen v případě nutnosti konat práci nižší pracovní třídy.

(2) Vykonává-li dělník trvale práce zařazené do různých pracovních tříd, zařadí se podle práce, ve které je těžiště jeho činnosti.

§ 4.

Práce v časové mzdě.

Při práci v časové mzdě platí pro jednotlivé pracovní třídy tyto časové tarify:

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	1,98	2,18	2,40	2,64	2,92	3,24	3,58	3,98

§ 5.

Práce v úkolové mzdě.

(1) Při práci v úkolové mzdě platí pro jednotlivé pracovní třídy tyto úkolové tarify:

Tarif I.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,16	2,38	2,62	2,88	3,18	3,53	3,90	4,34

Tarif II.

pracovní třída	1	2	3	4	5	6	7	8
Kčs za hodinu	2,34	2,57	2,83	3,12	3,45	3,82	4,22	4,70

(2) Úkolových tarifů II, uvedených v odstavci 1, lze použít jen při pracích, pro něž jsou stanoveny technicky zdůvodněné výkonové normy. Podrobnější směrnice o používání úkolových tarifů vydá ministerstvo lehkého průmyslu.

(3) O doplatcích v případech, kdy dělníku pracujícímu v úkolové mzdě je přidělena prace zařazená do nižší pracovní třídy nebo práce v časové mzdě, a o placení ztrátových časů a zmetků platí zvláštní předpisy.

§ 6.

Prémie.

Prémie je možno zavádět jen výnosem ministra lehkého průmyslu podle zásad schválených státní mzdovou komisí.

§ 7.

Odměna za práci přes čas a ve dnech pracovního klidu.

(1) Prací přes čas je práce nařízená vedoucím krajského závodu a konaná nad pracovní dobu 48 hodin týdně, po případě nad 192 hodin ve 4týdenním období v podnicích, na které se vztahuje čl. 1 nařízení č. 11/1949 Sb., jímž se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o osmihodinové době pracovní. Při posuzování, zda jde o práci přes čas, započítává se do odpracovaného času i pracovní doba, po kterou zaměstnanec nemohl pracovat, za kterou mu však přísluší náhrada mzdy nebo peněžité dávky národního pojištění nemocenského.

(2) Vedoucí krajského závodu odpovídá za to, že práce přes čas je nezbytně nutná a že je zajištěna kontrola výsledků nařízené práce i kontrola odpracované doby.

(3) Prací v noci je práce konaná v době mezi 22. a 6. hodinou.

(4) Prací v den pracovního klidu je práce konaná mezi 6. hodinou v den pracovního klidu a 6. hodinou následujícího dne.

(5) Za nařízenou práci přes čas náleží dělníku k časové mzdě (k časové mzdě s prémií) nebo k úkolovému výdělku příplatek, a to

a) ve výši 25% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas,

b) ve výši 50% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas v noci, pokud nejde o plánovanou práci v noci, t. j. práci, která byla dělníku ohlášena nejméně 48 hodin předem,

c) ve výši 50% časového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas v neděli.

Vznikne-li zároveň nárok na příplatek podle ustanovení pod písm. b) a c), platí se jen jeden příplatek.

(6) Ustanovení odstavce 5 o příplatcích se nevztahuje na hlídače.

(7) O náhradě výdělku za dny pracovního klidu, jakož i o odměně za práci v těchto dnech, platí ustanovení vyhlášky č. 27/1952 Ú. l., o náhradě výdělku zaměstnancům za dny pracovního klidu a odměny za práci v těchto dnech.

Závěrečná ustanovení.

§ 8.

(1) Výtisk této vyhlášky musí být v závodě umístěn na vhodném a všem zaměstnancům přístupném místě.

(2) Za dodržování ustanovení této vyhlášky odpovídá vedoucí krajského závodu, který je povinen projednat všechna opatření prováděná na základě této vyhlášky předem se zastupitelskými orgány zaměstnanců.

§ 9.

Pro zaměstnance národních podniků Sběrné suroviny pozbývají platnosti všechny dosavadní úpravy mzdových podmínek dělníků, na které se vztahuje tato vyhláška.

§ 10.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954.

Ministr:

Málek v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra — **Vedoucí redakce:** Bohumír Přibyl. — **Tiskne:** Knihtisk, nár. podnik, z. z. v Praze III, Karmelitská 6. — **Redakce a administrace:** Praha III, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41—49. — Předplatné na celý rok Kčs 60,—, na půl roku Kčs 30,—, na čtvrt roku Kčs 15,—, měsíčně Kčs 5,—. Předpláceti lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 108.011. — Novinová sazba povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309.458-Tes 51. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.